

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ ฮีบรู

เราไม่ทราบว่ามีใครเขียนหนังสือฮีบรูนี้ แต่คนส่วนมากคิดว่าเปาโลเป็นผู้เขียน เราสามารถทราบได้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นจดหมายถึงชาวฮีบรู เพราะว่าตั้งแต่ต้นถึงปลายมีการเปรียบเทียบความเชื่อของคริสเตียนกับพระคัมภีร์เดิม กับเครื่องบูชาและพิธีต่างๆ ของชาวฮีบรูซึ่งเล็งไปถึงพระคริสต์ข้อแรกพูดถึงบรรพบุรุษ ซึ่งหมายถึง พวกบรรพบุรุษของชาวฮีบรู (ชาวฮิว)

จดหมายฉบับนี้ไม่ได้เขียนถึง คริสตจักรใดๆ (เช่น โรม 1 และ 2 โครินธ์ เอเฟซัส พิลิปปี โคลโลสี 1 และ 2 เธสะโลนิกา) หรือถึงพวก คริสตจักร (เช่น กาลาเทีย) หรือถึงคนส่วนตัว (เช่น 1 และ 2 ทิโมธี ทิตัส ఫิเลโมน 2 และ 3 ยอห์น) แต่หนังสือฮีบรูนี้เป็นที่เรียกกันว่า “จดหมายทั่วไป” ซึ่งเขียนถึงชาวฮิวที่กระจัดกระจายไป (เช่นหนังสือยากอบ (ยก 1:1) ซึ่งเขียนถึงชาวฮิวด้วย) แต่จดหมายฉบับนี้ก็เหมาะสำหรับ คริสเตียนทุกคน เพราะว่าเราได้ เชื่อ และใช้ พระคัมภีร์ทั้งเดิมและใหม่เช่นกัน

ชาวฮิวที่ไม่เชื่อก็เกลียดเปาโล ชาวฮิวที่เชื่อแล้วในกรุงเยรูซาเล็ม ก็ มัก จะ เชื่อว่า จะ ต้อง ตาม ธรรมเนียมต่างๆ ของศาสนาฮิว (กท 2:11-13) พวก คริสเตียน ฮิว บาง คน ได้ ไป สอน คำ สอน ผิด ให้แก่ผู้เชื่อ แล้ว ใน เมือง กาลาเทีย ดังนั้น ถ้าเปาโล เขียนจดหมายฉบับนี้ก็เป็นการดีที่ท่านจะไม่ให้ชื่อของท่านปรากฏในจดหมายฉบับนี้ เรา รู้ว่า จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นที่กรุงโรม เพราะได้เขียนว่า “พวกพี่

น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย” (13:24) ทีโมธี ซึ่ง ได้ติด คุก พร้อมกับ เปาโล พึง ได้ รับ การ ปล่อยตัว (13:23) และเปาโลหวังว่าอีกไม่นานท่านจะได้รับ การปลดปล่อยด้วย (13:19) ดูเหมือนว่าหนังสือ 2 เปโตร 3:15-16 ชี้ให้เห็นว่าเปาโลเป็นผู้เขียนหนังสือฮีบรูนี้ เพราะว่า เปโตรพูดถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับชาวฮีบรูซึ่งท่านว่า “มีบางข้อที่เข้าใจยาก” ซึ่งเล็งถึง คำเขียนของเปาโล

หนังสือฮีบรูเขียนก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหาร ซึ่งเกิดขึ้นในปีค.ศ. 70 (10:2-3; 13:10-11)

หนังสือเล่มนี้เน้นว่า พระเยซู ซึ่งเป็นมหาปุโรหิต เครื่องบูชาและพระผู้ช่วยให้รอดก็ประเสริฐกว่าสิ่งต่างๆในสมัยของโมเสส

สง่าราศีของพระบุตรและพระราชกิจของพระองค์

¹ ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่ บรรพบุรุษ ทาง พาก ศาสดา พยากรณ์ ² แต่ในวัน สุดท้าย เหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เรา ทั้ง หลายทาง พระบุตร ผู้ซึ่ง พระองค์ได้ทรง ตั้ง ให้ เป็น ผู้รับ สรรพ สิ่ง ทั้ง ปวง เป็น มรดก พระองค์ได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตร ³ พระบุตร ทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสภาวะ เป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดย พระดำรัส อัน ทรง ฤทธิ์ ของ พระองค์ เมื่อ พระบุตร ได้ ทรง ชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน

พระบุตรทรงอยู่เหนือพวกทูตสวรรค์

4 พระองค์ทรง เป็นผู้ เยี่ยม กว่า เหล่า ทูต สวรรค์ มาก นัก ด้วยว่า พระองค์ ทรง รับ พระนาม ที่ ประเสริฐ กว่า นาม ของ ทูต สวรรค์ นั้น เป็น มรดก 5 เพราะ ว่า มี ผู้ใด บ้าง ใน บรรดา ทูต สวรรค์ ที่ พระองค์ ได้ ตรัส แก่ เขา ใน เวลา ใด ว่า ‘ท่าน เป็น บุตร ของ เรา วัน นี้ เรา ได้ ให้ กำเนิด แก่ ท่าน แล้ว’ และ ยัง ตรัส อีกว่า ‘เรา จะ เป็น บิดา ของ เขา และ เขา จะ เป็น บุตร ของ เรา’ 6 และ อีก ครั้ง หนึ่ง เมื่อ พระองค์ ทรง นำ พระ บุตร หัวป้อม ที่ ได้ บังเกิด นั้น ให้ เสด็จ เข้า มา ใน โลก พระองค์ ก็ ตรัส ว่า ‘ให้ บรรดา พวก ทูต สวรรค์ ทั้ง สิ้น ของ พระเจ้า นมัสการ ท่าน’ 7 ส่วน พวก ทูต สวรรค์ นั้น พระองค์ ตรัส ว่า ‘พระองค์ ทรง บันดาล พวก ทูต สวรรค์ ของ พระองค์ ให้ เป็น ดุจ วิญญาณ และ ทรง บันดาล ผู้รับ ใช้ ของ พระองค์ ให้ เป็น ดุจ เปลว เพลิง’ 8 แต่ ส่วน พระ บุตร นั้น พระองค์ ตรัส ว่า ‘โอ พระเจ้า ข้า พระ ที่ นิ่ง ของ พระ องค์ ดำรง เป็น นิตย และ เป็น นิตย ธาร พระกร แห่ง อาณาจักร ของ พระองค์ ก็ เป็น ธาร พระกร เทียง ธรรม 9 พระองค์ ทรง รัก ความ ชอบ ธรรม และ ทรง เกลียด ชัง ความ ชั่ว ชั่ว ฉะนั้น พระเจ้า คือ พระเจ้า ของ พระองค์ ได้ ทรง เจริญ พระองค์ ไว้ ด้วย น้ำมัน แห่ง ความ ยินดี ยิ่ง กว่า พระสหาย ทั้ง ปวง ของ พระองค์’ 10 และ ‘องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า เจ้า ข้า เมื่อ เดิม พระองค์ ทรง วาง รากฐาน ของ แผ่นดิน โลก และ ฟ้า สวรรค์ เป็น พระ หัตถกิจ ของ พระองค์ 11 สิ่ง เหล่า นี้ จะ พินาศ ไป แต่ พระองค์ ทรง ดำรง อยู่ สิ่ง เหล่า นี้ จะ เก่า ไป เหมือน เครื่อง นุ่ง ห่ม 12 พระองค์ จะ ทรง ม้วน สิ่ง เหล่า นี้ ไว้ ดุจ เสื้อคลุม และ สิ่ง เหล่า นั้น ก็ จะ เปลี่ยนแปลง ไป แต่ พระองค์ ยัง ทรง เป็น อย่าง เดิม และ ปี เดือน ของ พระองค์ จะ ไม่ สิ้น สุด’ 13 แต่ แก่ ทูต สวรรค์ องค์ ใด เล่า ที่ พระองค์ ได้ ตรัส ใน เวลา ใด ว่า ‘จง นิ่ง ที่ ขวามือ ของ เรา

จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' ¹⁴ ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับความเป็นมรดกมิใช่หรือ

2

จงใส่ใจกับความรอดอันยิ่งใหญ่

¹ เหตุฉะนั้น เรา ควร จะ สนใจ ใน ข้อความ เหล่านี้ ที่ เรา ได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมีฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใด เราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น ² ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง ได้รับผลตอบแทนตามความยุติธรรมแล้ว ³ ดังนั้น ถ้า เรา ละเลย ความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เรา จะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง ⁴ ทั้งนี้พระเจ้าก็ ทรง เป็น พยาน ด้วย โดย ทรง แสดง หมาย สำคัญ และการ มหัศจรรย์ และ โดย การ อัศจรรย์ต่างๆ และ โดย ของ ประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์

พระคริสต์ทรงครอบครองเหนือสิ่งสารพัด

⁵ เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรง มอบ โลก ใหม่ ซึ่ง เรากล่าวถึง นั้น ให้อยู่ใต้บังคับ ของ เหล่า ทูต สวรรค์ ⁶ แต่มีอยู่แห่งหนึ่ง ที่ คน เป็น พยาน ถึง เรื่อง นี้ว่า ‘มนุษย์เป็น ผู้ใด เล่า ซึ่ง พระองค์ ทรง ระลึก ถึง เขา และ บุตร มนุษย์ เป็น ผู้ใด ซึ่ง พระองค์ ทรง เยี่ยมเยียน เขา ⁷ พระองค์ทรง ทำให้ เขา ต่ำ กว่า พวก ทูต สวรรค์แต่หน่อยเดียว และ พระองค์ ทรง

ประทาน สง่า ราศี กับ เกียรติ เป็น มงกุฏ ให้แก่เขา และได้ทรงตั้งเขาไว้ให้อยู่เหนือบรรดาพระหัตถกิจของพระองค์⁸ พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขา' ในการซึ่งพระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ขณะนี้เรายังไม่เห็นว่าคุณสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

ความทุกข์ทรมานของพระคริสต์

⁹ แต่เราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระองค์ทรงทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียวนั้น ทรงได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฏ เพราะที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน ¹⁰ ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะทรงพาบุตรเป็นอันมากถึงสง่าราศีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสารพัดและผู้ทรงบันดาลให้สิ่งสารพัดบังเกิดขึ้น จะให้ผู้ที่เป็นนายแห่งความรอดของเขานั้น ได้ถึงที่สำเร็จ โดยการทนทุกข์ทรมาน ¹¹ เพื่อที่ว่า ทั้งพระองค์ผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนั้นพระองค์จึงไม่ทรงละอายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นพี่น้องกัน ¹² ดังที่พระองค์ตรัสว่า 'เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา เราจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมนุมชน' ¹³ และตรัสอีกว่า 'เราจะไว้วางใจในพระองค์' ทั้งตรัสอีกว่า 'ดูเถิด ตัวเราก็นับบุตรซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เรา'

พระคริสต์ทรงรับสภาพมนุษย์

14 เหตุฉะนั้นครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือพญามาร 15 และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย 16 ความจริง พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม 17 เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุโรหิต ผู้กอบปรีย์ด้วยพระเมตตาและความสัตย์ซื่อในการทุกอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปทั้งหลายของประชาชน 18 เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมาน โดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้

3

พระคริสต์ทรงอยู่เหนือโมเสส

1 เหตุฉะนั้นท่านพี่น้องอันบริสุทธิ์ ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์นั้น จงพิจารณาอัครสาวกและมหาบุโรหิต ซึ่งเรา รับ เชื่อ อยู่ นั่น คือ พระเยซูคริสต์ 2 ผู้ทรงสัตย์ซื่อ ต่อพระเจ้า ผู้ได้ทรง แต่ง ตั้ง พระองค์ไว้เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในพรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้น 3 แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงสมควรได้รับพระเกียรติมากกว่าโมเสส มาก นึก เช่นเดียวกับ ผู้สร้าง บ้าน ย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น 4 ด้วยว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง แต่ว่าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า 5 ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในพรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้นก็อย่างคนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งจะ

กล่าวต่อภายหลัง ⁶ แต่พระคริสตนั้นในฐานะพระบุตรที่ทรงอำนาจเหนือครอบครัวของพระองค์ และเราทั้งหลายเป็นครอบครัวนั้นแหละ หากเราจะยึด ความมั่นใจ และความชื่นชมยินดีในความหวังนั้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด

คำเตือน: พวกอิสราเอลที่ไม่เชื่อจึงเข้าไปแผ่นดินคานาอันไม่ได้

⁷ เหตุฉะนั้น (ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า ‘วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ⁸ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร ⁹ เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิสูจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี ¹⁰ เพราะเหตุนั้นเราจึงเคืองคนชั่วอายุนั้น และว่า “ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา” ¹¹ ดังนั้น เราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา”’) ¹² ท่านพี่น้องทั้งหลายจงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ¹³ ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เราเรียกว่า “วันนี้” เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป ¹⁴ เพราะว่าถ้าเรายึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ตอนต้นไว้ให้มั่นคง จนถึงที่สุด เราก็ กลาย มา เป็น ผู้มีส่วน กับ พระ คริสต์ ¹⁵ เมื่อมี คำกล่าว ไว้ว่า ‘วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น’ ¹⁶ เพราะบางคน เมื่อเขาได้ยินแล้ว ก็ยังได้กบฏอยู่ แต่มิใช่ทุกคนที่โหมแสสได้นำออก จากประเทศอียิปต์ ¹⁷ และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงโทมนัส

ตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำบาป และชกศพ
 ของเขาซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ ¹⁸ และแก่ใครหนอ
 ที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของ
 พระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ ¹⁹ ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า
 เขาไม่สามารถเข้าไปสู่ที่สงบสุขนั้นได้เพราะเขาไม่ได้เชื่อ

4

การเข้าสู่ที่สงบสุขโดยความเชื่อ

¹ เหตุฉะนั้น เมื่อมีพระสัญญาทรงประทานไว้แล้วว่า จะ
 ให้เข้า ใน ที่ สงบ สุข ของ พระองค์ ให้เรา ทั้ง หลาย มี ความ
 ยำเกรงว่า ในพวกท่านอาจจะมีผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนไปไม่ถึง
² เพราะ เรา ได้มีผู้ประกาศข่าว ประเสริฐ ให้แก่เรา แล้ว
 เหมือนแก่เขาเหล่านั้นด้วย แต่ว่า ถ้อยคำซึ่งเขาได้ยินนั้น
 ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะเขาไม่มีความเชื่อ พ้อง
 กับ ผู้ที่ได้ยิน ³ เพราะ เรา ทั้ง หลาย ที่ เชื่อ แล้วก็เข้า ใน ที่
 สงบ สุข นั้น เหมือนพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า ‘ตามที่เราได้
 ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบ
 สุขของเรา”’ แม้ว่าจะงานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่วางรากสร้าง
 โลก ⁴ และมีข้อหนึ่ง ที่พระองค์ได้ตรัสถึง วันที่เจ็ด ดังนี้ว่า
 ‘ในวันที่เจ็ด พระเจ้า ทรง พัก การงาน ทั้ง สิ้น ของ พระองค์’
⁵ และแห่งเดียวกันนั้นได้ตรัสอีกว่า ‘เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบ
 สุข ของ เรา’ ⁶ ครั้น เห็น แล้วว่ายังมี ช่อง ให้ บาง คน เข้า ใน
 ที่ สงบ สุข นั้น และ คน เหล่า นั้น ที่ ได้ยิน ข่าว ประเสริฐ คราว
 ก่อนไม่ได้เข้าเพราะเขาไม่เชื่อ ⁷ พระองค์จึงได้ทรงกำหนด
 วันหนึ่งไว้อีก คือ กลาว ใน คัมภีร์ ของ ดาวิด ครั้น ล่วง ไป ชั่ว
 นานแล้วว่า “วันนี้” เหมือนตรัสเมื่อคราวก่อนแล้วว่า “วัน
 นี้ ถ้า ท่าน ทั้ง หลาย จะ ฟัง พระสุรเสียง ของ พระองค์ อย่า

ให้จิตใจของท่าน แข็งกระด้างไป' ⁸ เพราะว่า ถ้า เยชูได้พา เขาเข้าสู่ที่สงบสุขนั้นแล้ว พระองค์ก็คงมิได้ตรัสในภายหลัง ถึงวันอื่นอีก ⁹ ฉะนั้น จึงยังมี สะบาโต สำหรับชนชาติของ พระเจ้า ¹⁰ ด้วยว่า คนใด ที่ได้เข้าไป ใน ที่ สงบ สุข ของ ตน แล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุด จากพระราชกิจของพระองค์ ¹¹ เหตุฉะนั้น ให้เราทั้งหลาย อุตส่าห์เข้าไปในที่สงบสุขนั้น เพื่อมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดตกหลงไปในการไม่เชื่อเช่นเขาเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวอย่าง ¹² เพราะว่าพระ วรณะของ พระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพละทานอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทะทะลุกระทั้งจิตและวิญญาณ ตลอด ข้อ กระดุก และ ไข ใน กระดุก และสามารถ วินิจฉัย ความคิด และความ มุ่งหมาย ใน ใจ ด้วย ¹³ ไม่มีสิ่ง เนรมิต สร้างใดๆ ที่ไม่ ได้ปรากฏ ใน สาย พระเนตร ของ พระองค์ แต่สิ่ง สสารพืดก็เปลือยเปล่า และปรากฏ แจ่ม ต่อ พระเนตร ของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเกี่ยวข้องกับ

พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิต

¹⁴ เหตุฉะนั้น เมื่อ เรา มี มหา ปุโรหิต ผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้า สวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้เรา ทั้ง หลาย มั่นคง ในการ ยอมรับ ของ เราไว้ ¹⁵ เพราะว่า เรา มิได้มีมหา ปุโรหิต ที่ไม่สามารถ จะ เห็นใจ ใน ความ อ่อนแอ ของเรา แต่ได้ทรง ถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป ¹⁶ ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะ ได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะ ที่ต้องการ

5

มหาปุโรหิตที่มาจากมนุษย์ก็ไม่สมบูรณ

¹ ฝ่ายมหาปุโรหิตทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ได้แต่งตั้งไว้ให้สำหรับ มนุษย์ในบรรดาการ ซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้ นำ เครื่อง บรรณาการ และ เครื่อง บูชา มา ถวาย เพราะความบาป ² ท่านนั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่และคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย ³ เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงฉันใด ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น ⁴ และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองสำหรับเกียรตินี้ได้ เว้นแต่พระเจ้า ทรงเรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอาโรน

เมลคีเซเดคเป็นภาพลึงถึงพระคริสต์

⁵ ใน ท่านเอง เดียวกัน พระ คริสต์ก็ไม่ ได้ทรง ยกย่อง พระองค์ เอง ขึ้น เป็น มหา ปุโรหิต แต่เป็น โดย พระเจ้า ผู้ได้ตรัส กับ พระองค์ว่า ‘ท่าน เป็น บุตร ของ เรา วัน นี้ เรา ได้ให้กำเนิด แก่ท่าน แล้ว’ ⁶ เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีก แห่ง หนึ่งว่า ‘ท่าน เป็นปุโรหิตเป็น นิตย ตาม อย่าง ของ เมล คี เซ เดค’ ⁷ ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนัง นั้น พระองค์ได้ถวาย คำอธิษฐาน และ ทูลวิงวอน ด้วย ทรง กันแสง มากมาย และ น้ำ พระเนตร ไหล ต่อ พระเจ้า ผู้ทรง สามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้า ได้ทรงสถับเพราะพระองค์นั้นได้ยำเกรง ⁸ ถึงแม้ว่าพระองค์ ทรงเป็น พระบุตร พระองค์ก็ทรง เรียนรู้ที่จะนอบน้อม ยอม เชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทนเอา ⁹ และ เมื่อทรงถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เลย ทรงเป็นผู้จัดความรอดนิรันดรสำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟัง

พระองค์¹⁰ โดยพระเจ้า ได้ ทรง ตั้ง พระองค์ให้เป็น มหาปุโรหิตตามอย่างของเมลคีเซเดค

ทารกคริสเตียน

¹¹ เรื่องเกี่ยวกับพระองค์นั้นมีมากและยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว ¹² ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระวอนะของพระเจ้า และท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้านม ไม่ใช่อาหารแข็ง ¹³ เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ามนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระวอนะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่ ¹⁴ แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าไหนดีไหนชั่ว

6

คำสอนให้ละประณโมวาทของพระคริสต์และก้าวไปถึงความบริบูรณ์

¹ เหตุฉะนั้นให้เราละประณโมวาทของพระคริสต์ไว้ และให้เราก้าวหน้าไปถึง ความ บริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือ การกลับใจเสียใหม่จากการกระทำที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า ² และคำสอนว่าด้วยพิธีบัพติศมา และการวางมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษา ลงโทษ เป็น นิตยนั้น ³ ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้ ⁴ เพราะว่า คน เหล่านั้นที่ได้รับ ความ สว่าง มา ครั้ง หนึ่ง แล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ⁵ และได้ชิมความดีงามแห่งพระวอนะของพระเจ้า และ ฤทธิ์เดช แห่ง ยุค ที่ จะ มา นั้น ⁶ ถ้า เขา เหล่า นั้น จะ

หลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจเสียใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ ตรึง พระบุตรของพระเจ้า เสียอีก แล้ว และได้ทำให้พระองค์ชาย หน้า ต่อ ธารกำนัล ⁷ ด้วยว่า พื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมา เองๆ แลและงอกขึ้นมา เป็นต้น ผัก ให้ประโยชน์แก่คน ทั้ง หลายที่ได้พรวน ดิน ด้วย นั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า ⁸ แต่ดินที่งอกหนามใหญ่ และหนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่สาบแช่งแล้ว ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย ⁹ แต่ดูก่อนพวกที่รัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่า นั้น และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความรอด ¹⁰ เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรง ธรรมที่จะทรงลืมการงานและการทำางานหนักด้วยความ รักซึ่งท่านได้ แสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการรับใช้ วิสุทธิชนนั้น และยังรับใช้อยู่ ¹¹ และเราปรารถนาให้ท่านทั้งหลายทุกคน แสดง ความ ตั้งใจจริง ให้ถึง ความ มั่นใจอย่าง เต็มที่แห่งความหวังนั้นจนถึงที่สุดปลาย ¹² เพื่อท่านจะไม่ เป็น คน เฉื่อยช้า แต่ให้ตาม เหยียง อย่าง แห่ง คน เหล่านั้นที่ อาศัยความ เชื่อ และความ เพียร จึง ได้รับ ตาม พระสัญญา เป็นมรดก

พระสัญญาอันมั่นคงของพระเจ้า

¹³ เพราะ ว่า เมื่อ พระเจ้า ได้ ทรง ทำ พระ สัญญา ไว้ กับ อับ ราฮัม นั้น โดย เหตุ ที่ไม่มีใคร เป็น ใหญ่ กว่า พระองค์ที่พระองค์จะ ทรง ให้ คำ ปฏิญาณ ได้นั้น พระองค์ก็ได้ทรง ให้ คำ ปฏิญาณ แก่พระองค์เอง ¹⁴ คือ ตรัสว่า ‘เราจะอวยพรท่านแน่ เราจะทวีเชื้อสายของท่าน ให้มากขึ้น’ ¹⁵ เช่น นั้นแหละ เมื่ออับราฮัมได้ทน คอย ด้วย ความ เพียร แล้ว ท่านก็ได้รับ ตาม พระสัญญา นั้น ¹⁶ ส่วน มนุษย์ นั้น ต้อง ปฏิญาณ ต่อ หน้า ผู้ที่เป็น ใหญ่กว่า ตน และ

เมื่อเกิดข้อทู่เถียงอะไรกันขึ้น ก็ต้องถือคำปฏิญาณนั้น เป็นคำยืนยันขั้นเด็ดขาด ¹⁷ ฝ่ายพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงหมาย พระทัย จะ สำแดง ให้ผู้ที่รับคำ ทรง สัญญา นั้น เป็น มรดกรู้ให้แน่ใจยิ่งขึ้นว่า พระดำริของพระองค์จะแปรปรวน ไม่ได้ พระองค์จึง ได้ทรง ให้ คำปฏิญาณ ไว้ด้วย ¹⁸ เพื่อด้วย สอง ประการนั้นที่เปลี่ยน แปลง ไม่ได้ ใน ที่ ซึ่ง พระองค์ จะ ตรัสมุสา ไม่ได้นั้น เรา ซึ่ง ได้หนีมา หา ที่ลี้ภัย นั้น จึง ได้ รับ การ หนุน น้ำใจ อย่าง จริงจัง ที่จะ ฉวย เอา ความ หวัง ซึ่งมิอยู่ตรงหน้าเรา ¹⁹ ความหวังนั้นเรายึดไว้ต่างสมอของ จิตวิญญาณ เป็นความหวังทั้งแน่มั่นคง และได้ทอดไว้ ภายในม่าน ²⁰ ที่ผู้นำหน้าได้เสด็จเข้าไปเพื่อเราแล้ว คือพระ เยชูผู้ทรง ได้รับ การ แต่ง ตั้ง เป็น มหาปุโรหิต เป็น นิตยตาม อย่างเมลคีเซเดค

7

เมลคีเซเดคเป็นแบบอย่างของพระคริสต์

¹ เพราะ เมล คี เซ เดค ผู้นี้คือ กษัตริย์ เมือง ซา เลม เป็น ปุโรหิต ของ พระเจ้า ผู้สูงสุด ผู้ได้พบ อับ รา ฮัม ขณะ ที่ กำลัง กลับ มา จาก การ ฆ่า พิน กษัตริย์ทั้ง หลาย และได้ อวยพร แก่ อับ รา ฮัม ² อับ รา ฮัม ก็ได้ถวาย ของ หนึ่ง ใน สิบ จาก ของ ทั้ง ปวง แก่ ท่าน ผู้นี้ ตอน แรก ท่าน ผู้นี้ แปล ว่า กษัตริย์ แห่ง ความ ชอบ ธรรม แล้ว หลัง จาก นั้น ก็ แปล ว่า กษัตริย์ เมือง ซา เลม ด้วย ซึ่งหมายถึง กษัตริย์ แห่ง สันติสุข ³ บิดา มารดา และ ตระกูล ของ ท่าน ก็ ไม่มี วัน เริ่ม ต้น และ วัน สิ้น สุด ของ ชีวิต ก็ ไม่มี เช่น กัน แต่ เป็น เหมือน พระบุตร ของ พระเจ้า ซึ่ง ดำรง ตำแหน่ง ปุโรหิต อยู่ ตลอด เวลา

ปุโรหิตตระกูล เลวี ได้ถวาย สิบชักหนึ่ง แก่ เมลคีเซเดค โดยทางอับราฮัม

⁴ แล้วจงคิดดูเถิดว่า ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ซึ่งแม้แต่อับราฮัม ผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้นยังได้ชักหนึ่งในสิบจากของริบนั้นมาถวายแก่ท่าน ⁵ และแท้จริงบรรดาบุตรของเลวี ซึ่งได้รับ ตำแหน่ง ปุโรหิตนั้น ถึง แม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากเอวของอับราฮัม ก็ยังมีพระบัญชาสั่งให้รับ สิบชักหนึ่งจากประชาชนตามพระราชบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน ⁶ แต่ท่านผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับ สิบชักหนึ่งจากอับราฮัม และได้ถวายพรให้อับราฮัม ผู้ที่ได้รับ พระสัญญาทั้งหลาย ⁷ สิ่งที่คุณไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่ ⁸ ฝ่ายข้างนี้มนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับ สิบชักหนึ่ง แต่ฝ่ายข้างโน้นท่านผู้เดียวได้รับ และมีพยานกล่าวถึงท่านว่าท่านยังมีชีวิตอยู่ ⁹ ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวินั้นที่รับสิบชักหนึ่งก็ยิ่งได้ถวายสิบชักหนึ่งทางอับราฮัม ¹⁰ เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในเอวของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

ตำแหน่งปุโรหิตของพระคริสต์เหนือกว่าตำแหน่งของอาโรน

¹¹ เหตุฉะนั้นถ้าเมื่อจะถึงความสำเร็จได้ในทางตำแหน่งปุโรหิตที่สืบ มา จาก ตระกูล เลวี (ด้วยว่า ประชาชน ได้รับ พระราช บัญญัติโดย ทาง ตำแหน่ง นี้) ที่ไหน จะ ต้องการให้มีปุโรหิตอีกตามอย่างเมลคีเซเดคเล่า ซึ่งมีได้เรียกตามอย่าง อาโรน ¹² เพราะ เมื่อ ตำแหน่ง ปุโรหิต เปลี่ยนแปลงไป แล้ว พระราช บัญญัติก็จำเป็น จะต้อง เปลี่ยนแปลง ไป ด้วย ¹³ เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้น มาจากตระกูลอื่น

ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรนนิบัติที่แท่นบูชาเลย ¹⁴ เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นั้น ได้ ทรง สืบ เชื้อ สาย มา จาก ตระกูล ยู ดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย ¹⁵ และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค ¹⁶ ซึ่งไม่ได้ทรงตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับ เนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย ¹⁷ เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า ‘ท่าน เป็น ปุโรหิต เป็น นิตย์ ตาม อย่าง ของ เมลคีเซเดค’ ¹⁸ ด้วยว่า จริงๆ แล้ว พระ บัญญัติที่มีอยู่เดิมนั้นก็ได้ยกเลิกไป เพราะขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์ ¹⁹ เพราะว่พระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำอะไรให้ถึงความสำเร็จ แต่ได้นำความหวังอัน ดี กว่า เข้า มา และ โดย ความ หวัง นั้น เรา ทั้ง หลาย จึง เข้า มา ไกล่พระเจ้ ²⁰ ที่ว่า ดีกว่า นั้นก็เพราะว่า ปุโรหิต คน นั้น ได้ ทรง ตั้ง ขึ้น โดย ทรง ปฏิญาณ ไว้ ²¹ (บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการ กล่าว ปฏิญาณ เมื่อ เขา เข้ารับ ตำแหน่ง แต่ส่วน ปุโรหิตนี้มีคำ กล่าว ปฏิญาณ จาก พระองค์ว่า ‘องค์พระผู้ เป็น เจ้าทรง ปฏิญาณ แล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า “ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค” ’) ²² พระเยซูก็ได้ทรงเป็นผู้รับประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียงใด

ปุโรหิต ตระกูล เลวี จะ ต้อง ตาย แต่พระ เยชูทรง ดำรง อยู่เป็นนิตย์

²³ แท้จริงส่วนปุโรหิตเหล่านั้นก็ได้ทรงตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่ ความ ตาย ได้ ชัด ขวาง ไม่ให้ดำรง อยู่ใน ตำแหน่ง เรื่อย ไป ²⁴ แต่ฝ่าย พระองค์นี้ โดย เหตุ ที่พระองค์ดำรง

อยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน
 25 ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึง ทรง สามารถ เป็น นิตย์ที่จะช่วย
 คน ทั้ง ปวง ที่ได้เข้า มา ถึง พระเจ้า โดย ทาง พระองค์ นั้น
 ให้ได้รับ ความรอด เพราะว่าพระองค์ทรง พระชนม์อยู่เป็น
 นิตย์เพื่อ เสนอ ความ ให้ คน เหล่านั้น 26 มหา ปุโรหิต เช่น นี้
 แหะละที่ เหมาะสำหรับเรา คือ เป็น ผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอุบาย
 ไร้มลทิน แยก จาก คน บาป ทั้ง ปวง ประทับอยู่ สูง กว่า ฟ้า
 สวรรค์ 27 พระองค์ไม่ต้อง ทรง นำ เครื่อง บูชา มา ทุก วันๆ
 ดัง เช่น มหา ปุโรหิตอื่นๆ ผู้ซึ่ง ถวาย สำหรับ ความ ผิด ของ
 ตัวเอง ก่อน แล้ว จึง ถวาย สำหรับ ความ ผิด ของ ประชาชน
 ส่วน พระองค์ได้ทรง ถวาย เครื่อง บูชา เพียง ครั้ง เดียว คือ
 เมื่อ พระองค์ได้ทรง ถวาย พระองค์เอง 28 ด้วย ว่า พระ ราช
 บัญญัตินั้น ได้ แต่งตั้ง มนุษย์ ที่ อ่อน กำลัง ขึ้น เป็น มหา ปุโรหิต
 แต่คำ ทรง ปฏิญาณ นั้น ซึ่ง มา ภาย หลัง พระ ราช บัญญัติ
 ได้ทรง แต่งตั้ง พระบุตร ขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

8

พิธีต่างๆชี้ให้เห็นถึงความจริงของพระเจ้า

1 บัดนี้ ใน เรื่อง ที่ เรา พูด มา แล้วนั้น ข้อ สรุปลนั้น คือ ว่า
 เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับ เบื้องขวาพระที่นั่ง
 แห่ง ผู้ทรง เสด็จานุภาพ ใน ฟ้า สวรรค์ 2 เป็น ผู้ปฏิบัติกิจ ใน
 สถาน บริสุทธิ์ และใน พลัับพลา แท้ ซึ่ง องค์ พระผู้ เป็น เจ้า
 ได้ทรง ตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง 3 เพราะว่าทรง ตั้ง มหา ปุโรหิต
 ทุกคนขึ้น เพื่อให้ถวายของ กำนัล และเครื่องบูชา ด้วยเหตุ
 นี้จึงจำเป็นที่มหาปุโรหิตผู้นี้ต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย
 4 เพราะถ้าพระองค์ทรง อยู่ใน โลก พระองค์ก็จะไม่ได้ทรง

เป็นปุโรหิต เพราะว่า มีปุโรหิตที่ ถวาย ของกำนัลตามพระราชาบัญญัติอยู่แล้ว ⁵ ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบและเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้ทรงส่งแกโมเสสครั้งเมื่อท่านจะสร้างพลับพลาขึ้นว่า ‘ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่ท่านบนภูเขา’

พันธสัญญาใหม่ก็เข้ามาแทนที่พันธสัญญาเก่า

⁶ แต่ว่าพระองค์ได้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันประเสริฐกว่าเก่า เพราะได้ทรงตั้งขึ้นโดยพระสัญญาอันดีกว่าเก่าเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตำแหน่งอันเลิศกว่าเก่าเท่านั้น ⁷ เพราะว่า ถ้าพันธสัญญาเดิมนั้นไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้อง มีพันธสัญญาที่สองอีก ⁸ ด้วยว่าพระเจ้าตรัสดีเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์ ⁹ ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจูงมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้มั่นอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹⁰ “นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส “เราจะบรรจुरาชาบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา ¹¹ และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตน และพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า’ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด ¹² เพราะเราจะ

กรุณาต่อการอธรรมของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป”¹³ เมื่อพระองค์ตรัสถึง “พันธสัญญาใหม่” พระองค์ทรงถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

9

พิธีต่างๆ ใน พันธสัญญา เดิม เป็น แบบ อย่าง ของ พันธสัญญาใหม่

¹ แท้จริง ถึง แม้ พันธสัญญา เดิมนั้นก็ ยัง ได้มีกฎ สำหรับการ ปรน นิบัติใน พิธีนมัสการ และได้มีสถาน อัน บริสุทธิ์ สำหรับโลกนี้² เพราะว่าได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตกแต่งเสร็จแล้ว คือ ห้อง ชั้น นอก ซึ่งมี คัน ประทีป โต้ะ และขนมปัง หน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์³ และภายในม่าน ชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด⁴ ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวาย เครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญา หุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโลทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ ออก ซ่อ และมีแผ่นศิลา พันธสัญญา⁵ และเหนือ หีบนั้นมีรูปเคารพ แห่ง สง่า ราศิ คลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้⁶ แล้วเมื่อจัดตั้ง สิ่งเหล่านี้ไว้ อย่างนั้นแล้ว พวก บุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลา ห้องที่หนึ่ง ทุกครั้งที่ปรนนิบัติพระเจ้า⁷ แต่ใน ห้อง ที่ สอง นั้นมีมหา บุโรหิต ผู้เดียว เท่านั้นที่เข้าไป ได้ปีละครั้ง และต้อง นำ เลือด เข้าไปถวาย เพื่อ ตัวเอง และเพื่อ ความ ผิด ของ ประชาชน ด้วย⁸ อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อ

พลับพลา เดิมยัง ตั้งอยู่ ⁹ พลับพลา เดิม เป็น เครื่อง เปรียบ สำหรับ ใน เวลา นั้น คือ มี การ ถวาย ของ ให้ และ เครื่อง บูชา ซึ่ง จะ กระทำ ให้ ใจ วินิจฉัย ผิด และ ชอบ ของ ผู้ ถวาย นั้น ถึง ที่ สำเร็จ ไม่ได้ ¹⁰ ซึ่งเป็น แต่ เพียง ของ กิน ของ ต้ม และ พิธี ชำระ ล้าง ต่าง ๆ และเป็น พิธี สำหรับ เนื้อ หนัง ที่ ได้ บัญญัติ ไว้ จน กว่า จะ ถึง เวลา ที่ จะ ต้อง เปลี่ยน แปลง ใหม่

การถวายบูชาของพระคริสต์เป็นความสำเร็จสมบูรณ์

¹¹ แต่เมื่อ พระ คริสต์ ได้ เสด็จ มา เป็น มหา บุโรหิต แห่ง สิ่ง ประเสริฐ ซึ่ง จะ มา ถึง โดย ทาง พลับพลา อัน ใหญ่ ยิ่ง กว่า และ สมบูรณ์ ยิ่ง กว่า แต่ ก่อน ที่ ไม่ ได้ สร้าง ขึ้น ด้วย มือ และ พุด ได้ ว่า มิ ได้ เป็น อย่าง ของ โลก นี้ ¹² พระองค์ เสด็จ เข้า ไป ใน ที่ บริสุทธิ เพียง ครั้ง เดียว เท่านั้น และ พระองค์ ไม่ได้ ทรง นำ เลือด แพะ และ เลือด ลูก วัว เข้า ไป แต่ ทรง นำ พระ โลหิต ของ พระองค์ เอง เข้า ไป และ ทรง สำเร็จ การ ไถ่ บาป ชั่ว นิรันดร์ แก่ เรา ¹³ เพราะ ถ้า เลือด วัว ตัว ผู้ และ เลือด แพะ และ เล้า ของ ลูก โค ตัว เมีย ที่ ประพรม ลง บน คน บาป สามารถ ชำระ เนื้อ หนัง ให้ บริสุทธิ ได้ ¹⁴ มาก ยิ่ง กว่า นั้น สัก เท่า ไร พระ โลหิต ของ พระ คริสต์ โดย พระ วิญญาณ นิรันดร์ ได้ ทรง ถวาย พระ องค์ เอง แต่ พระ เจ้า เป็น เครื่อง บูชา อัน ปราศ จาก ดำหนิ จะ ได้ ทรง ชำระ ใจ วินิจฉัย ผิด และ ชอบ ของ ท่าน ทั้ง หลาย ให้ พ้น จาก การ กระทำ ที่ ตาย แล้ว เพื่อ จะ ได้ ปฏิบัติ พระ เจ้า ผู้ ทรง พระ ชนม์ อยู่ ¹⁵ เพราะ เหตุ นี้ พระ องค์ จึง ทรง เป็น คน กลาง แห่ง พันธ สัญญา ใหม่ เพื่อ เมื่อ มี ผู้ หนึ่ง ตาย สำหรับ ที่ จะ ไถ่ การ ละเมิด ของ คน ที่ ได้ ละเมิด ต่อ พันธ สัญญา เดิม นั้น แล้ว คน ทั้ง หลาย ที่ ถูก เรียก แล้ว นั้น จะ ได้รับ มรดก อัน นิรันดร์ ตาม พระ สัญญา

การ สิ้นพระชนม์ ของ พระ คริสต์ทำให้ทราบ ถึง พระ ประสงค์ของพระองค์

16 เพราะว่า ใน กรณีที่เกี่ยว กับ หนังสือพินัยกรรม ผู้ทำ หนังสือ นั้นก็ ต้อง ถึงแก่ ความ ตาย แล้ว 17 เพราะว่า เมื่อ คน ตาย แล้วหนังสือพินัยกรรม นั้น จึง ใช้ได้ มิฉะนั้น เมื่อ ผู้ ทำยังมีชีวิตอยู่ หนังสือพินัยกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้ 18 เหตุฉะนั้น พันธสัญญา เดิม ก็ไม่ ได้ทรง ตั้ง ขึ้น ไว้โดย ปราศ จาก เลือด 19 เพราะว่า เมื่อ โมเสส ประ กาศข้อบังคับทุก ข้อ แก่บรรดา พลไพร่ตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัว และเลือด ลูกแพะ กับน้ำ และเอาขน แกะสี แดง และ ต้น หุ สบ มา ประ พรม หนังสือม้วน นั้นกับทั้งบรรดา คน ทั้ง ปวง 20 กล่าว ว่า ‘นี่เป็น เลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้า ทรงบัญญัติไว้แก่ท่าน ทั้ง หลาย’ 21 แล้วท่าน ก็ เอา เลือด ประพรมพลิกพลา กับเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัติ นั้นเช่น เดียวกัน 22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะ ถูก ชำระ ด้วย โลหิต และถ้า ไม่มีโลหิต ไหล ออก แล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

การเสียดสละอย่างใหญ่หลวงของพระคริสต์

23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระแบบจำลองของสวรรค์ โดย ใช้ เครื่อง บูชา อย่าง นี้ แต่ ว่า ของ จริง ใน สวรรค์นั้น ต้อง ชำระ ด้วย เครื่อง บูชา อัน ประเสริฐ กว่า เครื่อง บูชา เหล่า นั้น 24 เพราะว่า พระ คริสต์ไม่ได้เสด็จ เข้า ใน สถาน ที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจาก ของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จ เข้าไป ใน สวรรค์ นั้นเอง และ บัดนี้ทรงปรากฏจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย 25 พระองค์ไม่ต้อง ทรง ถวาย พระองค์ เอง ช้ำ อีก เหมือน

อย่าง มหาบุโรหิตที่เข้าไปใน ที่บริสุทธิ์ทุกๆ นำ เอา เลือด
ซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย ²⁶ มิฉะนั้นพระองค์คง
ต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆ ตั้งแต่สร้าง โลกมา แต่ว่าเดี๋ยว
นี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้
กำจัด ความบาปได้ โดยถวาย พระองค์ เอง เป็น เครื่องบูชา
²⁷ มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่า จะต้องตายหนหนึ่ง
และหลังจากนั้นก็ มีการพิพากษาฉันใด ²⁸ ดังนั้น พระ
คริสต์ได้ทรงถวาย พระองค์ เอง หนหนึ่ง เพื่อจะได้ ทรงรับ
เอา ความบาป ของ คน เป็นอัน มาก แล้วพระองค์ จะ ทรง
ปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอย
พระองค์ให้เขาถึงความรอดฉันนั้น

10

พันธสัญญาเดิมสิ้นสุด

¹ โดย เหตุ ที่พระ ราช บัญญัตินั้น ได้ เป็น แต่ เภา ของ
สิ่งดีที่จะ มา ภาย หน้า มิใช่ตัว จริ่ง ของ สิ่ง นั้นทีเดียว พระ
ราช บัญญัตินั้น จะ ใช้ เครื่อง บูชา ที่ เขา ถวาย ทุก ปีๆ เสมอ
มากจะทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้ ² เพราะ
ถ้า เป็น เช่น นั้น ได้ เขา คง ได้ หยุด การ ถวาย เครื่อง บูชา
แล้ว มิใช่หรือ เพราะ ถ้า ผู้นมัส การ นั้น ได้ รับ การ ชำระ
ให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่ง แล้ว เขา คงจะ ไม่รู้สึก ว่า มีบาป อีก ต่อ
ไป ³ แต่การถวายเครื่องบูชานั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความ
บาป ทุกปี ⁴ เพราะเลือดวัว ผู้ และ เลือด แพะ ไม่สามารถ
ชำระ ความบาป ได้ ⁵ ดังนั้น เมื่อ พระองค์ เสด็จ เข้า มา ใน
โลก แล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า ‘เครื่อง สัตว์ บูชา และ เครื่อง
บูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียม
กาย สำหรับ ข้า พระองค์ ⁶ เครื่อง เภา บูชา และ เครื่อง บูชา

ไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย ⁷ แล้วข้าพระองค์ทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์” (ในหนังสือมัทธิว ก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์) ⁸ เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้วว่า “เครื่องสัตวบูชา และ เครื่องบูชา และ เครื่องเผาบูชา และ เครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์และไม่ทรงพอพระทัย” ซึ่งเขาได้บูชาตามพระราชบัญญัตินั้น ⁹ แล้วพระองค์จึงตรัสว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์” พระองค์ทรงยกเลิกระบบเดิมนั้นเสีย เพื่อจะทรงตั้งระบบใหม่ ¹⁰ โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ¹¹ ฝ่ายบุโรहितทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนืองๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ¹² ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชา เพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิตย์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ¹³ ตั้งแต่นี้ไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์ จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ ¹⁴ เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิตย์ ¹⁵ และพระวิญญูณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า

พระเจ้าไม่ทรงจดจำความบาปของคนที่เชื่อ

¹⁶ ‘ “นี่คือพันธสัญญา ซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส “เราจะบรรจुरาช

บัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย ¹⁷ และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป” ¹⁸ ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้วก็ไม่มีการถวายเครื่องบูชาไถ่บาปอีกต่อไป

พระคริสต์เป็นทางที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า

¹⁹ เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของพระเยซู ²⁰ ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยมานั้น คือเนื้อหนังของพระองค์ ²¹ และครั้งนี้ เรามี มหาปุโรหิต สำหรับ ครอบครัว ของ พระเจ้า แล้ว ²² ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้าย และมี กาย ล้าง ชำระ ด้วย น้ำ อัน ไส บริสุทธิ์ ²³ ให้เรา ยึดมั่น ใน ความ เชื่อ ที่ เรา ทั้ง หลาย รับ ไว้ นั้น โดย ไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงประทานพระสัญญา นั้น ทรงสัตย์ซื่อ) ²⁴ และ ให้ เรา พิจารณา ดูกัน และ กัน เพื่อ เป็น เหตุ ให้ มี ความ รัก และ กระทำ การ ดี ²⁵ ซึ่ง เรา เคย ประชุม กัน นั้น อย่า ให้ หยุต เหมือน อย่าง บาง คน เคย กระทำ นั้น แต่ จง เตือน สติ กัน และ กัน และ ให้ มาก ยิ่ง ขึ้น เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย เห็น วัน เวลานั้น ใกล้ เข้า มา แล้ว

การปฏิเสธพระคริสต์และเครื่องบูชาอื่นๆ

²⁶ เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังซนทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย ²⁷ แต่จะมีความหวาดกลัว ในการ รอ คอย การ พิพากษา โทษ และ ไฟ อัน ร้าย แรง ซึ่ง จะ กิน เอา บรรดา คน ที่ ซัด ขวาง นั้น เสีย ²⁸ คน ที่ได้ ฝ่าฝืน พระราชบัญญัติ ของ โมเสสนั้น ถ้า มี พยาน

สักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา
 29 ท่าน ทั้ง หลาย คิด ดูซิว่า คน ที่เหยียบ ย่ำ พระ บุตร ของ
 พระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขา
 ให้บริสุทธิ์ว่าเป็น สิ่ง ชั่ว ชั่ว และประมาท ต่อพระวิญญาน
 ผู้ทรง พระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้น สักเท่าใด
 30 เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า ‘การแก้แค้นเป็นของ
 เรา เราจะ ตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส’ และได้
 ตรัส อีกว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรง พิพากษา ประชาชน
 ของพระองค์’ 31 การตกอยู่ในอึ้งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรง
 พระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว 32 แต่ท่านทั้งหลายจงระลึก
 ถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่าน
 ได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง 33 บางที่ท่าน
 ก็ถูก ประจาน ให้อับอายขายหน้า และถูกข่มเหง บางที่ท่าน
 ก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น 34 เพราะว่าท่านทั้งหลายมี
 ใจเมตตาต่อข้าพเจ้าในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมี
 คนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วย
 ใจยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่านมีทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐ
 กว่า และ ถาวร กว่า นั้นอีก ใน สวรรค์ 35 เหตุฉะนั้น ขออย่า
 ได้ ละทิ้ง ความ ไว้วางใจ ของท่าน ซึ่งมีบำ เหน็จอัน ยิ่ง ใหญ่
 36 ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียร เพื่อว่าครั้นท่าน
 กระทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จได้ ท่านจะได้รับตาม
 คำทรงสัญญา 37 ‘เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็
 จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า 38 แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิต
 ต่อดำรงอยู่โดยความเชื่อ แต่ถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะ
 ไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย’ 39 แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่าย
 คนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเห
 ล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่รอด

11

ความเชื่อได้แสดงออกโดยบุคคลแห่งความเชื่อ

¹ บัดนี้ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นหลักฐานมั่นคงว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง ² โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรอง ³ โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างกัลปจักรวาลด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้น สิ่งที่เรามองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

อาเบล

⁴ โดย ความ เชื่อ อาเบล นั้น จึง ได้ นำ เครื่อง บูชา อัน ประเสริฐ กว่า เครื่อง บูชา ของ คาอิน มา ถวาย แต่พระเจ้า เพราะ เหตุ เครื่อง บูชา นั้น จึง มี พยาน ว่า ท่าน เป็น คน ชอบ ธรรม คือพระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนั้น แม้ว่าอาเบลตายแล้วท่านก็ยังพุดอยู่

เอโนค

⁵ โดย ความ เชื่อ เอโนค จึง ถูก รับ ขึ้น ไป เพื่อ ไม่ให้ท่าน ประสพ กับ ความ ตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไปในนั้นมีพยานว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ⁶ แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และ พระองค์ ทรง เป็น ผู้ ประทาน บำเหน็จ ให้แก่ทุก คน ที่ ปลงใจแสวงหาพระองค์

โนอาห์

⁷ โดย ความ เชื่อ เมื่อ พระเจ้า ทรง เตือน โนอาห์ ถึง เหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่อนาวา

เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ ปรับ โทษ แก่โลก และได้ เป็น ทายาท แห่ง ความ ชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ

อับราฮัมและนางซาราห์

⁸ โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้ เชื่อ ฟัง และได้เดินทางออกไปโดยหารู้ไม่ว่าจะไปทางไหน ⁹ โดยความเชื่อ ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งพระสัญญา นั้น เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเต็นท์กับอิสอัคและยาโคบ ซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในพระสัญญาอันเดียวกันนั้น ¹⁰ เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่างและเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น ¹¹ โดยความเชื่อ นางซาราห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังตั้งครรภ์และได้คลอดบุตรเมื่อชรา มาก แล้ว เพราะนาง ถือว่า พระองค์ผู้ได้ทรง ประทานพระสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อ ¹² เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมาก ดูจ ดาว ใน ท้องฟ้า และ ดู เม็ด ทราย ที่ ทะเล ซึ่ง นับไม่ได้ได้บังเกิดแต่ชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย ¹³ บรรดาคนเหล่านี้ได้ตายไปในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับผลตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็น พระสัญญา แต่ไกล ก็เชื่อมั่น และต้อนรับ พระสัญญาเหล่านั้นไว้ และได้ยอมรับว่า เขาทั้งหลายเป็น คนต่างดาว และเป็น ผู้สัจจรออยู่ในแผ่นดินโลก ¹⁴ เพราะคนที่พูดอย่างนี้ก็แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขา กำลัง แสวงหา เมืองที่จะได้ เป็น ของ เขา ¹⁵ และ แท้จริง ถ้า เขา คิด ถึงบ้าน เมือง ที่ เขา จาก มา นั้น เขาก็ คงจะมี โอกาส กลับ ไป ได้ ¹⁶ แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือเมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอายเมื่อเขาเรียกพระองค์

ว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว ¹⁷ โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกหลงใจก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับพระสัญญาเหล่านั้นก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตนที่ได้ให้กำเนิดมา ¹⁸ คือบุตรที่มีพระดำรัสไว้ว่า ‘เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค’ ¹⁹ ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับบุตรนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าบุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย

อิสอัคและยาโคบ

²⁰ โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบ และเอซาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดภายหน้านั้น ²¹ โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อจะตายได้อวยพรแก่บุตรชายทั้งสองของโยเซฟ และได้แนมัสการขณะที่ค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของท่าน

โยเซฟ

²² โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อกำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

โมเสสและบิธามารดาของท่าน

²³ โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสบังเกิดมาแล้ว บิธามารดาได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะเห็นว่าเป็นเด็กธูปรغامและไม่ได้กลัวคำสั่งของกษัตริย์นั้น ²⁴ โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสวัฒนาโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดากษัตริย์ฟาโรห์ ²⁵ ท่านเลือก การร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความบาปสักเวลาหนึ่ง ²⁶ ท่านถือว่าความอภัยของพระคริสต์ประเสริฐกว่าคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้

รับนั้น ²⁷ โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมิได้เกรงกลัว ความกริ้ว ของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือน ประหนึ่ง ได้เห็น พระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏ แก่ตา ²⁸ โดย ความ เชื่อ ท่าน ได้ ถือ เท ศกาลปัส กา และ พิธี ประพรม เลือด เพื่อมีห้องค์เพชฌฆาต ผู้ ประหาร บุตร หัวปี มา ถูก ต้อง พว กอิสราเอล ได้ ²⁹ โดย ความ เชื่อ พว กอิสราเอล ได้ข้ามทะเลแดง เหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามดูบ้าง ก็จมน้ำตายหมด

ชาวอิสราเอลที่เมืองเยรีโค ราหับหญิงแพศยา

³⁰ โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล้อมกำแพงเมืองเยรีโค ไว้ถึง เจ็ด วัน แล้ว กำแพง เมือง ก็ พัง ลง ³¹ โดย ความ เชื่อ รา หับ หญิง แพศยา จึงมิได้พินาศ ไป พร้อม กับ คน เหล่า นั้น ที่มี ได้ เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ

ตัวอย่างอื่นๆเกี่ยวกับความเชื่อของพวกมหาบุรุษ

³² และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธ่าห์ ดาวิด และซามูเอล และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย ³³ โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต ³⁴ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่นๆแตกพ่ายไป ³⁵ พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาน แต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันประเสริฐกว่า ³⁶ บางคนถูกทดลองโดยคำเยาะเย้ยและการถูกโบยตี

และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย ³⁷ บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนเที่ยวสัญจรไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ อดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ ³⁸ (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพาเนจรไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง ³⁹ คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของเขา แต่เขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ ⁴⁰ ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมการอย่างดีกว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเ็จนอกจากเรา

12

จงวิ่งแข่งด้วยความเพียร

¹ เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้างให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ยึดข้องอยู่ และการผิดที่เรามักงายกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม ² หมายถึงเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน ทรงถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว

การติสอนของพระเจ้า

³ ด้วยว่าท่านทั้งหลายจงพินิจคิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทนเอาการตี เตียนนินทา แห่ง คนบาป ต่อพระองค์ มากเท่าใด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่อ่อนระอาใจไป ⁴ ท่านทั้งหลายยังไม่ได้รบสู้ กับ ความบาป จนถึง โลहित ตก ⁵ และท่าน ได้ลืมคำเตือนนั้น เสีย ซึ่งได้เตือนท่าน เหมือนกับ เตือนบุตรว่า

‘บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่น การติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจ เมื่อพระองค์ทรงติเตียนท่านนั้น ⁶ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเมียนตีผู้นั้น’ ⁷ ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการติสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ติสอนเขาบ้าง ⁸ แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกติสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ ⁹ อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีบิดาตามเนื้อหนังที่ได้ติสอนเรา และเราจึงได้นับถือบิดานั้นยิ่งกว่านั้นอีก เราควรจะได้ยำเกรงนบนอบต่อพระบิดาแห่งจิตวิญญาณและจำเรอชีวิตมิใช่หรือ ¹⁰ เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้น ติสอนเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงติสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ¹¹ ดังนั้นการติสอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้น ไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง ¹² เพราะเหตุนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น ¹³ และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไป นั้น ให้ตรงไป เพื่ออาการที่ท่าให้งอจะมิได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ ¹⁴ จงอดสำห้ที่จะสงบสุขอยู่กับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ด้วยว่านอกจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹⁵ และจงระวังให้ติเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระกรุณาคุณของพระเจ้า และเกรงว่าจะมีรากคมขึ้น แคมขึ้น มาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน และเป็น

เหตุให้คนเป็นอันมากมลทินไป

คำเตือนถึงผู้ปฏิเสธพระคริสต์

¹⁶ และ เกรง ว่า จะ มี คน กระทำ ผิด ประเวณี หรือ คน ประมาทเหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้น ขายเสีย เพราะ เห็น แก่ อาหาร คำ เดียว ¹⁷ เพราะ ท่าน ทั้ง หลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอซาวอยากได้รับพร นั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธ เพราะเขาไม่มีหนทาง แก้ไขเลย ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล

การชุมนุมใหญ่ของผู้ที่รอดทั้งหมด

¹⁸ ท่าน ทั้ง หลาย ไม่ได้มา ถึง ภูเขา ที่ จะ ถูก ต้อง ได้ และ ที่ได้ไหม้ไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีดมืด และถึงที่ลมพายุ ¹⁹ และ ถึง เสียง แตร และ ถึง พระ สุรเสียง ตรัส ซึ่ง คน เหล่านั้นที่ได้ยิน แล้ว ได้ อ้อนวอน ขอ ไม่ให้ตรัส แก่ เขา อีก ²⁰ (เพราะว่า ข้อความที่ทรงบัญญัติไว้ นั้น เขาทน ไม่ได้ คือ ที่ว่า “แม้แต่สัตว์ถ้าแตะต้องภูเขานั้นก็ต้องถูกขว้างด้วย ก้อนหินให้ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย” ²¹ สิ่งที่เห็น นั้นน่ากลัวจริงๆจนโมเสสเองก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลัวจน ตัวสั่น”) ²² แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึง เมืองของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็ม แห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้ ²³ และ มา ถึง ที่ ชุมนุมอันใหญ่ และ มา ถึง คริสตจักรของบุตรหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึง พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของ คนชอบธรรม ซึ่ง ถึง ความ สมบูรณ์แล้ว ²⁴ และ มา ถึง พระเยซูผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิต

ประพรม ที่มีเสียง ร้อง อัน ประเสริฐ กว่า เสียง โลหิต ของ อาเบล

จงอย่าเพิกเฉยต่อการที่พระเจ้าทรงเรียก

²⁵ จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธ ไม่ยอมฟังพระองค์ผู้ตรัสนั้น เพราะว่า ถ้า เขา เหล่านั้นที่ ปฏิเสธ ไม่ยอม ฟัง คำ เตือน ของ พระองค์ที่พื้น แผ่น ดิน โลก ไม่ได้ฟัง โทษ ถ้า เรา เมิน หน้า จาก พระองค์ผู้ทรง เตือน จาก สวรรค์ เรา ทั้ง หลาย ก็ จะ ไม่ได้ฟัง โทษ มาก ยิ่ง กว่า นั้นอีก ²⁶ พระ สุธเสียง ของ พระองค์ คราว นั้น ได้ บันดาล ให้แผ่น ดิน หวั่น ไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัสสัญญา ไว้ว่า “อีก ครั้ง หนึ่ง เรา จะ กระทำให้หวาดหวั่นไหว มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้ง สวรรค์ด้วย” ²⁷ และ พระดำรัส ที่ ตรัส ไว้ว่า ‘อีก ครั้ง หนึ่ง’ นั้น แสดงว่า สิ่ง ที่ หวั่น ไหว นั้น จะ ถูก กำจัด เสีย เหมือน กับ สิ่ง ที่ ทรง สร้าง ให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่ง ที่ไม่หวั่น ไหว คง เหลือ อยู่ ²⁸ เหตุฉะนั้น ครั้น เรา ได้ อาณาจักร ที่ไม่หวั่น ไหว มา แล้ว ก็ให้เรารับ พระคุณ เพื่อ เรา จะ ได้ปฏิบัติพระเจ้า ตาม ชอบ พระทัยของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง ²⁹ เพราะ ว่าพระเจ้าของเรานั้นทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

13

คำสั่งฉันพี่น้อง

¹ จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป ² อย่าละเลย ที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว ³ จงระลึกถึง คน เหล่า นั้น ที่ ถูก จองจำ อยู่ เหมือน หนึ่ง ว่า ท่าน ทั้ง หลาย ก็ ถูก จองจำ อยู่ กับ เขา จง ระลึก ถึง คน ทั้ง หลาย ที่ ถูก เคี้ยว เขี้ยว เหมือน หนึ่ง ว่า เป็น ตัว ของ ท่าน เอง ซึ่ง มี ร่าง กาย เหมือน อย่าง

เขาด้วย ⁴ การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นชู้นั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา ⁵ ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่าน มีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” ⁶ เพื่อที่เราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไร แก่ข้าพเจ้าได้แล้ว’ ⁷ ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาระของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาดูผล ปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา ⁸ พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิม ในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และต่อไป เป็นนิจกาล ⁹ อย่าหลงไปตามคำสอนต่างๆ ที่แปลกๆ เพราะว่าเป็นการดีอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจ เข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหาร การกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย

การยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระคริสต์

¹⁰ เรา มี แทน บูชา แทน หนึ่งใน และ คน ที่ปรนนิบัติในพลับพลา นั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับประทานของจาก แทนนั้นได้ ¹¹ เพราะ ร่าง ของ สัตว์เหล่านั้นที่ มหา บูโรหิต ได้ เอา เลือด เข้าไป ในสถานบริสุทธิ์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ก็ต้องเอา ไป เผา เสีย นอก ค่าย ¹² เหตุฉะนั้น พระ เยซู ก็ ได้ ทรง ทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระ ประชาชน ให้บริสุทธิ์ด้วย พระ โลหิต ของ พระองค์เอง ¹³ เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอก ค่าย นั้น และยอมรับ คำดูหมิ่นเหยียดหยาม เพื่อพระองค์

14 เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่ว่าเราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า

คำเตือนให้ยอมอยู่ในโอวาทของผู้ปกครอง

15 เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือผลแห่งริมฝีปากที่ขอบพระคุณพระนามของพระองค์ 16 แต่อย่าลืมนะที่จะกระทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้น เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า 17 ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟัง และยอมอยู่ใน โอวาท ของ คน เหล่านั้นที่ ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดูจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับ ผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ ทำการนี้ ด้วย ความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ ทำดัง นั้น ก็จะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย

คำอ้ำالا

18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวินิจฉัยผิด และ ขอบ ดิอยู่แล้ว และ ปรารถนา ที่ จะ ปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทุกๆอย่าง 19 และข้าพเจ้าวิงวอนท่าน มากยิ่งให้กระทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว 20 บัดนี้ขอพระเจ้า แห่ง สันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้า ของ เรา เป็น ขึ้น มา จาก ความ ตาย คือ ผู้ทรง เป็น ผู้ เลี้ยง แกะ ที่ ยิ่ง ใหญ่ โดย พระ โลหิต แห่ง พันธ สัญญา นิรันดร์นั้น 21 ทรง กระทำให้ ท่าน ทั้ง หลาย สมบูรณ์ ใน การ ดีทุก อย่าง เพื่อ จะ ได้ปฏิบัติตาม น้ำ พระทัย ของ พระองค์ และ ทรง ทำงาน ใน ท่าน ทั้ง หลาย ให้ เป็นที่ ขอบ ใน สายพระเนตร ของ พระองค์ โดย พระ เยซู คริสต์ ขอสง่า ราศิจงมีแต่พระองค์สืบๆ ไป เป็น นิตย์ เอเมน 22 พี่น้อง ทั้ง หลาย

ข้าพเจ้า ขอ วังวอน ท่าน ให้ เพียร ฟัง คำ เตือน สตินี้ เพราะ ข้าพเจ้า ได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำ เท่านั้น ²³ ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ทีโมนี้องชายของเรา ได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา ²⁴ ขอฝากความคิดถึงมายัง ท่าน เหล่าในที่ ปกครอง ท่าน และ วิสุทธิชน ทั้ง ปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย ²⁵ ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี และส่งโดยทีโมนี]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a